

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. O.K.**, Z.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a.s. v konkurze, P., IČO: X., proti žalovanému: **F.**, a.s., D.X., B., IČO: X., zast. JUDr. J.H., advokátom, R.X., B., **o určenie neplatnosti zmluvy o úschove a skladovaní listín zo dňa 3.10.2001**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júla 2007 č.k. 14 Cbi 48/03-42, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júla 2007 č.k. 14 Cbi 48/03-42 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že právny úkon - Zmluva o úschove a skladovaní listín uzavretá dňa 3.10.2001 medzi skladateľom F., a.s., B. a ukladateľom JUDr. J.H., správcom konkurznej podstaty T., a.s., v konkurze, P., je absolútne neplatná. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o úschove a skladovaní zo dňa 3.10.2001.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že bola predložená zmluva o úschove, ktorá mala byť uzavretá medzi skladovateľom F. a ukladateľom JUDr. J.H., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a.s. Podľa čl. 2 vzniklo ukladateľovi právo, aby mu skladovateľ prebral do úschovy veci – dokumentáciu a skladovateľovi vznikla povinnosť prevzaté záznamy riadne opatrovať. Čl. 6 obsahuje dohodu o cene, ktorá mala predstavovať sumu 14.202.221,- Sk a čl. 6 bod 4 upravoval sankciu za porušenie platobných podmienok (zmluvná pokuta 10 miliónov Sk). Podľa čl. 7 bod 1 zmluvy o úschove bolo dohodnuté, že uvedená zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu oboma zmluvnými stranami.

Žalobca uviedol, že k úschove dokumentácie v zmysle predmetnej zmluvy nikdy nedošlo a poukázal na absolútnu neplatnosť zmluvy, pričom predložil k nahliadnutiu originál uvedenej zmluvy, na ktorej absentuje podpis skladovateľa, teda žalovaného.

Žalovaný nevyužil svoje právo byť prítomný na pojednávaní, žiadne listinné dôkazy súdu nepredložil a ani sa k námietkam vzneseným v konaní nevyjadril. Žalovaný bol podľa § 120 ods. 4 O.s.p. riadne poučený.

Súd mal z obsahu predložených listinných dôkazov za preukázané, že zmluva zo dňa 3.10.2001, označená ako Zmluva o úschove a skladovaní listín, nebola podpísaná za skladovateľa oprávnenou osobou, nakoľko na zmluve absentuje podpis zmluvnej strany, podpísaný je len zástupca ukladateľa.

Podľa čl. 7, zmluva nenadobudla platnosť ani účinnosť, nakoľko podľa odseku 1 zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma stranami. Predmetnú zmluvu nepodpísali obidve zmluvné strany, teda nenastala jej platnosť.

Zmluva o skladovaní sa mala riadiť ust. § 527 a nasl. Obch.Z., ktorá pre platnosť síce nevyžaduje písomnú formu, ktorá môže byť nahradená i písomným potvrdením o prevzatí vecí na skladovanie.

Súd vychádzal z ust. § 40 Obč.Z., že právny úkon je absolútne neplatný, ak nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Podľa § 272 ods.1 Obch.Z. zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo ak aspoň jedna strana pri rokovaní o uzatvorení zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme. Podľa odseku 2, ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne. V danej veci obe zmluvné strany prejavili záujem uzatvoriť uvedenú zmluvu písomne, teda bola zvolená písomná forma daného právneho úkonu, ktorá nebola dodržaná, preto je zmluva s poukazom na § 40 Obč.Z. v spojení s § 272 Obch.Z., neplatná. Z neplatnej zmluvy žiaden z účastníkov nemohol nadobudnúť žiadne práva a povinnosti.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi, i keď bol úspešný, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 28. augusta 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že žalobca sa vo svojom návrhu odvoláva na skutočnosť, že predmetná zmluva je absolútne neplatná, nakoľko dohodnutá výška celkovej ceny za poskytnuté služby, prevyšuje cenu obvyklú a zmluvná pokuta je v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného je teda zrejmé, že účastníci predmetnej zmluvy vedeli o obsahu zmluvy a podpisom vyjadrili svoju vôľu uzavrieť takúto zmluvu, pričom obe strany sa na takomto úkone slobodne dohodli s tým, že im boli známe bežné poplatky za takéto úkony, teda nejde o úkon priečiaci sa dobrým mravom.

Podľa žalovaného bola zmluva uzavretá za podmienok obojstrannej vôle takýto právny úkon uzavrieť.

S tvrdením súdu, že zmluva nebola podpísaná oboma zmluvnými stranami nesúhlasí, nakoľko žalovaný disponuje originálom zmluvy podpísaným oboma zmluvnými stranami.

K výške zmluvnej pokuty uviedol, že ide o zabezpečovací inštitút pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti a v prípade, že ustanovenie o zmluvnej pokute je súčasťou zmluvy,

potom účastníci jej podpísaním súhlasia i s jej podmienkami. Poukázal tiež na to, že zmluvná pokuta je v tomto prípade úkonom spravujúcim sa Obchodným zákonníkom, nakoľko zmluvu uzatvárali právnické osoby. Podľa § 301 Obch.Z. platí, že súd nemusí priznať zmluvnú pokutu v celej výške, ustanovenie však neumožňuje ani neprimerane vysokú zmluvnú pokutu celkom odpustiť. Žalovanému vznikla škoda 14.202.221,- Sk s prísl., nakoľko táto platba vyplývajúca zo zmluvy, mu nikdy nebola zaplatená. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že naďalej trvá na tom, že zmluva o úschove je neplatná, nakoľko nie je podpísaná oboma stranami t.j. žalovaným. Na podporu tvrdenia neplatnosti zmluvy svedčí aj čl. 7 bod 1, podľa ktorého predmetná zmluva mala nadobudnúť platnosť a účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, k čomu však nedošlo.

V prípade vyslovenia odvolacím súdom, že predmetná zmluva je platná, má žalobca za to, že zanikla a v tejto súvislosti poukázal na ust. § 529 Obch.Z., podľa ktorého, ak ukladateľ neodovzdá skladateľovi vec na uskladnenie do doby určenej v zmluve, inak do 6 mesiacov po uzavretí zmluvy, k čomu nedošlo.

Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2) v rozsahu podľa § 212 ods.1 a podľa § 214 ods.1 O.s.p. a zistil, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd prejednal vec na pojednávaní dňa 10. júna 2008 za účasti zástupcu žalobcu a bez účasti žalovaného, ktorému bolo predvolanie v súlade s O.s.p. doručené, pojednávania sa nezúčastnil, ospravedlnil svoju neúčasť a nepožiadaval o odročenie pojednávania.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie opodstatnenosti odvolania žalovaného, ako i správnosť právneho názoru vysloveného súdom prvého stupňa vo veci vyslovenia neplatnosti zmluvy o úschove a skladovaní listín (ďalej len „zmluva o úschove“).

Žalovaný v odvolaní k vyslovenému názoru, že zmluva o úschove nie je platná z dôvodu jej nepodpisania oboma jej účastníkmi, vyjadril stanovisko, že sa s týmto názorom

nestotožňuje, nakoľko predmetná zmluva bola podpísaná oboma jej účastníkmi, teda i žalovaným.

K tejto námietke žalovaného vyslovil odvolací súd názor, že nie je právne dôvodná a stotožnil sa s právnym názorom vysloveným súdom prvého stupňa t.j. z obsahu predložených dôkazov a vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že medzi účastníkmi konania nesporne došlo k takému prejavu vôle, z ktorého je zrejmé, že úmyslom účastníkov bolo uzavretie písomnej zmluvy, kedy pre jej platnosť je potrebná písomná forma, ktorá nebola dodržaná s poukazom na § 40 Obč. Z. v spojení s § 272 Obch.Z. Zmluva o úschove predložená v konaní nebola jedným z účastníkov podpísaná, pričom v konaní nebolo predložené žiadne iné vyhotovenie zmluvy, ktoré by spĺňalo všetky náležitosti pre jej platnosť i napriek tomu, že žalovaný bol v priebehu prvostupňového konania riadne poučený (§ 120 ods.1 O.s.p.). Ďalšou námietkou vznesenou v odvolaní ohľadne zmluvnej pokuty, sa odvolací súd, vzhľadom na jej bezpredmetnosť v nadväznosti na potvrdenie názoru o absolútnej neplatnosti zmluvy, nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich úspešnému žalobcovi nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 28. mája 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: